

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT

“ DE CANADESE INVASIE ”

KOMEDIE IN DRIE BEDRIJVEN

VOOR

5 DAMES EN 4 HEREN

DOOR

CARL SLOTBOOM

GESCHREVEN VOOR DE TONEELVERENIGING

"ONDER ONS"

TE

BEETS

1880

ROLVERDELING

SJEF BRUINSMA	HEER DES HUIZES	(45-55)
TRUUS BRUINSMA	ZIJN ECHTGENOTE	(45-50)
BORIS BRUINSMA	HUN ZOON	(20-25)
TANTE EEF	TANTE VAN TRUUS	(55-65)
OOM FRITS	HAAR ECHTGENOOT	(55-65)
ANJA VAN GULLIK	OVERBUURVROUW	(30-40)
HENK ZIJLSTRA	KAMERBEWONER	(20-30)
TINEKE ZIJLSTRA	ZIJN ZUSTER	(20-30)
CHANTAL KORVERS	FOTOMODEL	(20-30)

KORTE INHOUD

De familie Bruinsma zit in de financiële problemen. De rekeningen blijven binnenstromen, de krant wordt niet meer bezorgd en de telefoon is afgesneden. Om de financiële catastrofe het hoofd te bieden, komt Sjef met de oplossing door werk in de huishouding te zoeken. Daarnaast lijkt het Sjef een goed idee om een kamer te verhuren. Een fotograaf in opleiding reageert en krijgt de kamer. Jammer voor Boris, maar hij zal zolang op zolder moeten slapen, want vaderlief heeft zijn kamer verhuurd.

Dan verschijnen tante Eef en haar echtgenoot oom Frits ten tonele. Helemaal uit Canada gekomen om nicht Truus na vijfendertig jaar een bezoekje te brengen en meteen maar veertien dagen te blijven logeren. Truus heeft echter geen idee wie de beide familieleden zijn. Boris loert met een verrekijker naar de overbuurvrouw, geeft zich tegenover de mooie Chantal uit als fotograaf en weet het zo te brengen dat oom Frits de schuld krijgt. Als dan de badkamer is omgebouwd tot een doka, het antieke bureau van Sjef is verzaagd en tante Eef tenslotte Sjef voor de kosten van het, door haar georganiseerde, tuinfeest laat opdraaien, is voor Sjef de maat vol en wordt iedereen de deur uit gezet.

TYPERINGEN

SJEF	Een zwak-sociaal type dat zich absoluut niet weet te gedragen. Zeer overtuigd van zichzelf. Heeft weinig geduld voor zijn vrouw en zoon. Tegen vreemde vrouwen is hij echter uiterst voorkomend.
TRUUS	Een schuchter mens, dat in gezelschap nauwelijks op of om durft te kijken. Wanneer mensen, die ze niet zo goed kent, haar iets vragen, geeft ze uiterst korte, angstige antwoorden. Vreselijk dom en initiatief-loos. Doet alles wat haar man zegt. Loopt met kleine, schichtige, snelle pasjes door het huis.
BORIS	Het toppunt van domheid. Weet zich nog minder te gedragen dan zijn vader en stottert. Wat men hem ook zegt, hij is eenvoudig niet te beledigen. Vreselijk irritant en heeft overal een antwoord op.
TANTE EEF	Een onbezorgd, vrolijk mens, dat het leven van de zonnige kant ziet. Luistert erg slecht naar anderen, wat voor de nodige verwarring kan zorgen.
OOM FRITS	Een zeurderig type. De tegenstelling van zijn vrouw.
ANJA	Volkstype. Niet op haar mondje gevallen.
HENK	Aardige jongeman.
TINEKE	Tuttig type. Ratelt aan één stuk door en luistert nauwelijks naar anderen.
CHANTAL	Uitdagend type. Niet bijster bijdehand.

KLEDING/KAP-ADVIEZEN

SJEF	In het eerste bedrijf draagt Sjef een glimmende trainingsbroek en een ouderwets onderhemd. Met ouderwets onderhemd wordt een hemd met schouderbandjes bedoeld. Sportschoenen. Veel gouden kettingen en ringen. Vetkuif of permanent. In de overige bedrijven kan hij een glimmend trainingspak dragen of een house-broek en een T-shirt, liefst met opdruk.
TRUUS	Simpel jurkje. Gymschoenen en korte sokken. Begin tweede bedrijf hoofddoek en regenjas.
BORIS	T-shirt, spijkerbroek en gym-schoenen. Eventueel permanent.
TANTE EEF	Opzichtig, doch met smaak gekleed. Veel juwelen. Bij opkomst een zwierige jurk en een grote hoed, een handtas en een zonnebril. In het tweede bedrijf draagt ze een mooie jurk. In het derde bedrijf een cocktailjurk.
OOM FRITS	Degelijk gekleed.
ANJA	Te jong gekleed voor haar leeftijd. Strakke legging, strak truitje, hoge hakken. Haar opgestoken en flink geblondeerd. Beetje ordinair opgemaakt.
HENK	Geen bijzondere adviezen. Gewoon gekleed.
TINEKE	Uitermate tuttig gekleed en gekapt.
CHANTAL	Uitdagend gekleed. Strak truitje, kort rokje, hoge hakken of laarzen, netnylons. Handtas.

DECOR

Het toneel stelt de huiskamer van de familie Bruinsma voor.

Links 1 deur	naar de gang en buitendeur.
Rechts 2 deuren	de deur naar de keuken en de deur naar de bovenverdieping.
Middenachter	openslaande tuindeuren met uitzicht op een klein tuintje.

In de kamer staan een bank, twee stoelen, een salontafel en tegen de achterwand een kast.

Op een tafeltje staat een televisie-toestel en wel zo, dat het beeldscherm voor het publiek niet te zien is.

De huiskamer is nogal vol en pompeus ingericht.

De kast staat vol met allerlei goedkope kitsch (beeldjes, poppetjes, souvenir-tjes e.d.)

Aan de wanden hangen kitsch-schilderijen.

Rechtsvoor staat een strijkplank met daarop een strijkijzer en een berg wasgoed. In een wasmand ergens op de grond in de buurt van de strijkplank ligt eveneens wasgoed. Onder het wasgoed ligt de telefoon.

Hoewel het gedrag van Sjef en Boris behoorlijk zwak-sociaal is, is de familie Bruinsma een hygiënisch gezin. Hun huis is schoon, maar rommelig.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat zijn de tuindeuren geopend. Sjef hangt op de bank en kijkt naar de televisie. Zijn voeten op de salontafel. In zijn ene hand een flesje bier en in de andere hand de afstandsbediener, waarmee hij van het ene programma naar het andere schakelt. Tijdens de volgende scene blijft Sjef naar de t.v. kijken. Na enkele ogenblikken komt Truus op vanuit de gang met in elke hand een zware boodschappentas. Ze loopt over het toneel in de richting van de keuken en gaat daar af. Sjef neemt een slok uit het flesje, laat een knallende boer en zet het lege flesje op de grond. Na enkele ogenblikken komt Truus weer terug. Ze loopt over het toneel en gaat af naar de gang. Komt even later weer terug met een krat bier en brengt dat naar de keuken. Komt weer op, loopt over het toneel en gaat weer af. Komt terug met een kartonnen doos met boodschappen)

SJEF (Geïrriteerd) Hé Truus, moet je nou voortdurend in en uit kleppen ?!

TRUUS Ik moet de boodschappen toch opruimen Sjef.

SJEF Heb je bier gehaald ?

TRUUS Ja, een krat.

SJEF Mooi, breng me dan maar een flesje, ik barst van de dorst.

(Schakelt weer naar een ander programma)

TRUUS Ja... goed. **(Truus naar de keuken)**

BORIS **(Komt van boven)** Hé pe-pa, wat be-ben je aan het de-de-doen ?

SJEF **(Zonder zijn blik van de televisie af te wenden)** Dat zie je toch konijnkop.

BORIS Me-me-man, wat ke-kijk je te-toch de hele dag naar dat de-ding ?

SJEF Ik probeer op de hoogte te blijven.

BORIS We-waarvan als ik ve-ve-vragen mag ?

SJEF Ja, dat mag je wel vragen, maar uitleggen is zinloos.

TRUUS **(Komt uit de keuken met een geopend flesje bier)** Hier is je bier.

BORIS De-dat had je nu-nou niet me-moeten doen me-ma. **(Pakt het flesje en begint meteen te drinken)**

TRUUS Dat flesje was voor je vader.

BORIS De-dat is dan je-je-jammer.

TRUUS Ja maar...

SJEF **(Tegen Truus)** Wat sta je daar nou mens, ga een nieuw flesje halen.

TRUUS Ja... goed. **(Truus naar de keuken)**

BORIS **(Loert naar de televisie)** We-waar gaat dit pe-pe-programma over pe-pa ?

SJEF Geen flauw idee.

BORIS Je ze-zit anders wel te ke-kijken.

SJEF Van kijken komt niet veel, ik word voortdurend gestoord. **(Truus komt terug met een geopend flesje bier, geeft dit aan Sjef en gaat weer naar de keuken)**

BORIS Ne-niet door me-mij, ik be-ben een he-heel on-on-onopvallend pe-pe-persoontje. **(Loert weer naar de televisie)** Ve-verrek, de-dat lul-lul-lijken wel me-me-mieren !

SJEF Dat lijken geen mieren, dat zijn mieren konijnkop.

BORIS Se-sinds wu-wanneer be-ben jij geïntere-se-seerd in me-mieren pe-pa.

SJEF Ik heb een zeer brede interesse.

BORIS Je-ja, als er be-be-blote me-meiden op de te-te-vee komen, be-ben je al-t-tijd ze-zeer gentere-se-se-seerd.

SJEF Dit zijn toevallig blote mieren en daar kijk ik ook graag naar.
BORIS **(Loert weer naar de televisie)** We-wat een ge-ge-f-f-friemel. Ge-gatver-d-d-derrie !

SJEF Hè jongen, ga effe wat voor jezelf doen.
BORIS We-wat dan pe-pa ?
SJEF Wat kan mij dat nou schelen, bedenk maar iets.
BORIS Ik ze-zou niet we-weten we-wat. Ge-geef eens een he-hint pe-pa ?
SJEF Hè man hoepel op alsjeblijft. Ga de buurvrouw knijpen voor mijn part.

BORIS Ne-nee, de-dank je fe-fe-feestelijk.
SJEF Nou, wegwezen en laat me met rust.
BORIS **(Loert weer naar de televisie)** Als je me-mier be-bent, is de-dat be-best een lul-lul-leuk pe-pe-programma. Me-maar ja, als je ge-geen me-mier bent, he-heb je er geen de-donder aan.

SJEF **(Kwaad)** En nou opgesodemieterd !
TRUUS **(Komt onmiddellijk uit de keuken)** Had je geroepen Sjef ?
SJEF Nee dat heb ik niet ! **(Met een gebaar naar Boris)** Ik probeer deze uilebal de deur uit te krijgen, zodat ik eindelijk in rust naar de t.v. kan kijken.

TRUUS Waar kijk je dan naar Sjef ?
BORIS Me-me-miere-uurtje.
TRUUS **(Kijkt naar de televisie)** Hè gat, wat vies. Word je daar nou niet misselijk van Sjef ?

SJEF Nee, daar word ik niet misselijk van ! Ik word misselijk van jullie !
(Staat op, slingert de afstandsbediener op de bank en gaat kwaad naar boven)

BORIS De-dit was me-mierelul-lul-logie onder lul-leiding ve-van de he-heer Sj-Sj-Sjef Be-Be-Bruinsma. Ik de-dank U ve-voor de aan-de-dacht.
TRUUS **(Kijkt naar de deur waardoor Sjef is afgegaan)** Gut, wat heeft je vader nu opeens ?

BORIS Op ze-ze-z'n pe-pik ge-t-trapt.
TRUUS Wie heeft dat dan gedaan ?
BORIS Hè me-mens, ve-vraag ne-niet zo-ve-veel ! **(Truus naar de keuken. Boris loopt naar de kast, pakt een verrekijker en kijkt door de tuindeuren naar buiten)** Dag be-be-buuf. **(Na enkele ogenblikken)** Hé, me-maak het ne-nou een be-beetje ! Me-midden op de de-dag de ge-gordijnen de-dicht de-doen. Ze-zo is er ge-geen lul-lul-lol meer a-a-aan. **(Kijkt nog even, legt dan de verrekijker weg en gaat naar boven. Na enkele ogenblikken wordt er aan de voordeur gebeld. Truus komt vanuit de keuken en gaat naar de gang. Ze komt na enkele ogenblikken weer terug met een brief. Ze leest wat er op de enveloppe staat en op dat moment komt Sjef van boven)**

SJEF Wie stond er aan de deur te hengelen ?
TRUUS De postbode.
SJEF Die belt toch anders ook niet aan.
TRUUS Hij had een aangetekende brief. Ik zal hem wel even openen.
SJEF **(Grist de brief uit Truus haar hand)** Bemoei jij je daar nou maar niet mee, dat regel ik wel. **(Maakt de enveloppe open en leest de brief)**

TRUUS Iets bijzonders Sjef ?
SJEF Laat me even rustig lezen, wil je ?
TRUUS Ja... goed.
SJEF **(Leest en schrikt)** Krijg nou de pest.
TRUUS Wat is er Sjef ?
SJEF **(Geïrriteerd)** Hè mens, maak me niet zo nerveus alsjeblijft.
TRUUS Maar ik vroeg toch alleen maar wat er...
SJEF **(Onderbreekt Truus)** Heb je niets te doen ?

TRUUS Ik was de boodschappen aan het opruimen.
SJEF Nou, ga daar dan mee verder, voordat de hond alles heeft opgevreten.

TRUUS De hond ? Maar we hebben toch helemaal geen hond Sjef ?
SJEF Nou kijk eens aan, ga dus maar gauw verder met het opruimen van die boodschappen.

TRUUS Maar ik zou toch wel graag willen weten...
SJEF **(Onderbreekt Truus)** Heb toch niet altijd commentaar mens !
TRUUS Maar dat heb ik toch helemaal niet Sjef ?
SJEF Dat heb je wel, je merkt het alleen niet. En nou als de sodemieter naar die keuken voordat ik agressief word !

TRUUS Ja... daag. **(Truus naar keuken)**
SJEF **(Met een blik naar deur)** Die vrouw is een lot uit de loterij. **(Leest verder)**

BORIS **(Komt van boven)** Hé, ouwe me-me-miere-neu-neu...
SJEF **(Onderbreekt Boris)** Gedraag je !
BORIS We-wat lul-lees je de-daar ?
SJEF Moet jij je eigenlijk altijd overal mee bemoeien ?
BORIS Ik be-blijf ge-graag op de he-hoogte van hetgeen hier in hui-huis ge-be-beurt.

SJEF Als jij dan zo graag op de hoogte blijft, regel jij dit zaakje dan maar.
(Geeft Boris ruw de brief en gaat naar boven)

BORIS **(Leest)** Lul-lul-laatste aan-me-maning. **(Leest verder)** Ke-kijk en lul-lul-luister-ge-geld. Re-re-reeds enige me-malen he-hebben we-wij U ervan op de he-hoogte ge-ge... Me-mijn he-hemel, we-wat een ge-zwe-zwe-zwollen te-taal, me-mij te inge-we-wikkeld. **(Houdt de brief vast en pakt de verrekijker, loopt naar de tuindeuren en kijkt naar buiten)** Dat is te-toch ne-niet te ge-lul-loven. De re-ge-gering zou ge-gordijnen me-moeten ve-ve-verbieden. **(Roept terwijl hij blijft kijken)** Hé be-buuf, lul-laat eens ze-zien waar je be-bent ! **(Kijkt nog even en legt dan de verrekijker weer weg)**

TRUUS **(Komt uit de keuken)** Sjef ? **(Kijkt om zich heen)** Waar is je vader ?

BORIS Die is even a-a-ab-s-s-sent
TRUUS Wat is je vader ?
BORIS Even ne-niet aan-we-wezig.
TRUUS **(Ziet de brief)** Wat staat erin ?
BORIS De-dat de te-te-ve-vee en de radio ve-vandaag of me-morgen we-worden afgesloten als je ne-niet sne-sne-snel het ke-kijk en lul-luistergeld betaalt.

TRUUS **(Wil de brief pakken)** Geef eens hier.
BORIS **(Trekt zijn hand terug)** We-waarom ? Ik he-heb het toch ui-uitge-lul-legd ?

TRUUS Ik wil het zelf lezen.
BORIS De-dan me-moet je het ze-zelf maar we-weten. Me-maar de-dan re-regel jij het o-o-ook me-maar. He-hier. **(Boris geeft de brief en gaat naar de keuken. Truus leest de brief. Boris komt na enkele ogenblikken weer terug met een geopend flesje bier)** Je me-moet het be-bier in de ke-koelkast zetten, het is niet te ze-zuipen als het ha-half-lul-lul-lauw is. **(Drinkt)**

TRUUS Ik was er nog niet aan toegekomen. **(Leest weer)**
BORIS He-heb je die be-brief nou ne-nog niet ui-uit, ze-zolang is de-die te-toch ne-niet. Be-bovende-dien is het beho-or-lul-lijk dui-duidelijk.

SJEF **(Komt van boven)** Geef hier die brief. **(Pakt de brief van Truus af)**

TRUUS Heb jij het kijk- en luistergeld niet betaald Sjef ?
SJEF **(Leest de brief weer)** Ze zijn niet goed bij hun hoofd. Typisch ambtenaren, voeren geen steek uit.

BORIS Jij be-bent a-anders ook geen we-werk-e-ezel.
SJEF Nee, maar ik maak ook geen fouten.
BORIS De-dat is ne-nogal lul-logisch als je de he-hele dag voor de te-te-v-v-vee he-hangt.
SJEF Ben jij dan zo'n werker konijnkop ?!
BORIS Ik be-behoor te-tot de sch-sch-schare w-w-werk-ze-ze-zoekenden.
SJEF Ik heb je anders nog nooit zien zoeken.
BORIS Ik ke-kijk wel ui-uit, st-stel je voor de-dat ik het ve-vind. Ik me-moet er ne-niet aan de-denken.
SJEF **(Met een blik op de brief)** Pennelikkers zijn het, lanterfanter, anders niet. Maar die zal ik eens even de waarheid zeggen !
TRUUS Wat ben je van plan Sjef ?
SJEF Laat dat maar aan mij over, dat is mij wel toevertrouwd.
BORIS De-dat be-be-twe-twijfel ik.
SJEF Moet jij nou altijd het laatste woord hebben snotneus ?!
BORIS De-daar be-ben ik me he-helemaal niet van be-be-bewust.
SJEF **(Slaat op de brief)** Ik zal die grappemakers eens even zeggen wat ik van ze denk ! **(Kijkt om zich heen)** Waar is de telefoon ?
TRUUS De telefoon Sjef ?
SJEF Ja, je weet toch wel wat een telefoon is ?!
TRUUS Ja, dat weet ik wel.
SJEF Nou dan, vraag dan niet naar de bekende weg en help zoeken. **(Kijkt om zich heen)** Waar is dat ding in hemelsnaam ?!
BORIS Misschien is-is de te-telefoon er zelf heen gegaan om ze de we-waarheid te ze-zeggen, se-se-scheelt alweer pe-pa.
SJEF **(Schamper)** Gut, wat zijn we lollig vandaag.
BORIS Ve-vind ik o-o-ook.
SJEF Kan iemand me nu dan eindelijk vertellen waar die telefoon is ?!
BORIS Me-me-misschien me-moet je 'm e-e-efte re-roepen.
SJEF Als je nou je vervelende smoel niet houdt, sla ik je tegen de vlakke !
BORIS Be-bewaar je a-a-agressie maar voor die pe-pe-penne-lul-likkers.
SJEF **(Vist de telefoon uit de wasmand)** Hier is de telefoon Sjef.
BORIS Wat doet die telefoon in hemelsnaam in de wasmand ?!
TRUUS Ach me-man, de-dat is toch hele-m-m-maal niet be-belangrijk. Be-bel nou me-maar.
SJEF Een puinhoop is het in dit huis ! Heb je het ooit zo zou gegeten, een telefoon in de was-mand !
BORIS We-wat zal 'ie ste-ste-stinken.
TRUUS **(Verontwaardigd)** Dat is schone was.
SJEF Koppen dicht, ik ga bellen. **(Neemt de hoorn van de haak, kijkt op de brief en draait een nummer. Luistert)** Krijg nou de pest.
TRUUS Wat is er Sjef ?
SJEF Ik hoor niets.
TRUUS Helemaal niets Sjef ?
SJEF Nee, dat zeg ik toch.
BORIS Lul-lul-laat mij eens lul-luisteren.
SJEF Als ik zeg dat ik niets hoor, dan hóór ik ook niets.
BORIS Ge-geef eens he-hier. **(Boris pakt de hoorn en luistert)** Ve-verrek, ik hoor ne-niets.
SJEF Nou wijsneus, heb je hier soms ook weer een verklaring voor ?
BORIS Je-ja, de t-t-telefoon is af-afge-sle-sloten.
TRUUS Afgesloten ?
BORIS Dat de-doen ze altijd als je de re-re-rekening niet be-t-t-taalt.
TRUUS Heb je de telefoonrekening niet betaald Sjef ?
BORIS Ne-nou, de-dat schiet lul-lekker op. Ne-nog effe en we ze-zitten zonder ce-ce-communicatie-m-m-middelen. **(Geeft de hoorn aan Sjef)** He-hier pe-pa, ze-zeg ze de we-waarheid, me-maak van je hart ge-geen me-me-moordkuil.

TRUUS Maar dat kan toch helemaal niet, de telefoon werkt toch niet.
BORIS Dat me-maakt pe-pa ne-niets uit, die de-douwt de-door... hè pe-pa ?
SJEF Houdt alsjeblieft je vervelende mond.
TRUUS Wat ben je nu van plan Sjef ?
SJEF De telefoonrekening betalen natuurlijk.
TRUUS Maar je wilde ze toch de waarheid zeggen ?
SJEF Hoe kan ik ze nou de waarheid zeggen als de telefoon niet werkt
Truus. Zo en nu hoepelen jullie op, zodat ik na kan denken.
TRUUS Ja maar Sjef...
SJEF **(Kwaad)** Doe wat ik zeg en vlug een beetje !
TRUUS Ja... daag. **(Truus naar de keuken)**
SJEF **(Tegen Boris, met een gebaar naar de deur)** Als jij ook zo
vriendelijk zou willen zijn.
BORIS Ge-geen pe-pe-probleem. **(Boris naar boven)**
SJEF **(Gaat zitten)** Nou moet ik eens even heel scherp nadenken. **(Denkt na)** Eh... bankafschriften. Waar zijn de bankafschriften ? **(Staat op, denkt na en loopt vervolgens naar de keukendeur die hij opent)** Truus !
TRUUS **(Komt uit de keuken)** Had je geroepen Sjef ?
SJEF Waar zijn de bankafschriften Truus ?
TRUUS De bankafschriften ? Gut, daar vraag je me wat. Waarom heb je die nodig Sjef ?
SJEF Gut mens, vraag niet altijd zoveel. Zeg nu maar waar de bankafschriften zijn, dan doe ik de rest wel.
TRUUS Volgens mij liggen ze in de kast, maar zeker weten doe ik het niet.
SJEF Je krijgt zekerheid door te kijken Truus.
TRUUS Ja. **(Truus kijkt in de kast. Haalt er een schoenendoos uit en geeft deze aan Sjef)** Hier.
SJEF Nu wil ik het laatste bankafschrift zien. **(Geeft de doos weer aan Truus)**
TRUUS Ja. **(Truus gaat zitten, zet de doos op de salontafel en begint te zoeken)**
SJEF **(Na enkele ogenblikken)** Nou hoe zit het, nog niet gevonden ?
TRUUS Een ogenblik nog Sjef.
SJEF Heb je het pils in de koelkast gezet ?
TRUUS Ja.
SJEF Mooi zo, geef me dan maar een flesje, want ik barst weer van de dorst.
TRUUS Ja. **(Truus naar de keuken. Komt na enkele ogenblikken terug met een geopend flesje bier en geeft dat aan Sjef)** Kan ik gaan Sjef ?
SJEF Gaan ? Je zou het laatste bankafschrift zoeken Truus.
TRUUS O ja, dat is waar ook. **(Truus gaat weer zitten en zoekt)**
SJEF **(Na enkele ogenblikken)** Gut mens wat duurt dat allemaal lang. Laat mij maar eens. **(Pakt de schoenendoos en kijkt er in)** Het is ook geen wonder dat je die dingen niet kunt vinden, het is een chaos in die doos.
TRUUS Ik wilde het opruimen Sjef, maar ik ben er nog niet aan toegekomen.
SJEF Soms vraag ik me af wat jij eigenlijk in het huishouden doet Truus.
TRUUS Nou, ik ben de hele dag...
SJEF **(Onderbreekt Truus)** Gut mens, heb toch niet altijd commentaar. **(Zoekt in de doos)** Daar is geen beginnen aan. **(Keert de doos om. Er valt allerlei rommel uit aanstekers, ansichtskarten, brieven, waxinelichtjes enz.)** Kijk nou, het lijkt de vrijmarkt op koninginnedag wel. Wat een puinhoop. **(Zoekt en vindt een bankafschrift)** Ah... hebbes. **(Leest)** Nou, mooier kan het niet, heel toevallig ook nog het laatste afschrift. Eens even kijken... **(Leest)**
TRUUS Heb je mij verder nog nodig Sjef ?

SJEF Wat ?
TRUUS Ik vroeg of je mij verder nog nodig had.
SJEF Nee. Ruim die rommel in die doos en laat me dan alleen, ik moet nadenken.
TRUUS Ja. **(Truus legt alles weer in de doos en zet de doos weer in de kast)** Als je me nodig hebt, ik ben in de keuken. **(Truus naar de keuken)**
SJEF **(Met een blik op de keukendeur, terwijl Truus al af is)** Nee, ik heb je niet nodig. Ik vraag me werkelijk af waarmee dat mens de hele dag zoet is. Alles komt hier altijd op mij neer. Nou, nog eens even kijken. **(Leest)** Zo... dat valt helemaal niet tegen, dat is een leuk bedrag. Daar kunnen we een beste deur van intrappen. **(Leest weer)** Wat zou nou die letter D betekenen ? Eens even zien, dat moet toch ergens staan ? Ah... hier heb ik het. D betekent debet en debet betekent tekort. Dat is duidelijk. **(Beseft opeens wat er staat)** Verrek, krijg nou de pest ! We staan kilometers in het rood ! **(Loopt naar de keukendeur en opent deze)** TRUUS !
TRUUS **(Komt uit de keuken)** Had je geroepen Sjef ?
SJEF Hè mens, vraag toch niet altijd of ik je roep als ik je roep !
TRUUS Ja.
SJEF Truus, we zijn failliet.
TRUUS Hoe bedoel je Sjef ?
SJEF Precies zoals ik het zeg, failliet, bankroet, we hebben geen cent meer op onze bankrekening. Sterker nog, de bank krijgt nog het één en ander van ons. Je hebt ons aan de rand van de afgrond gebracht Truus.
TRUUS Ik Sjef ?
SJEF Ja, jij doet hier toch de boodschappen, of niet soms ?!
TRUUS Ik probeer altijd zo zuinig mogelijk te doen hoor Sjef.
SJEF Daar ziet het anders niet naar uit.
TRUUS Echt waar hoor Sjef.
SJEF **(Bekijkt haar van teen tot top)** Kun jij dan helemaal niets ?
TRUUS Wie Sjef, ik ?
SJEF Met geld omgaan is toch niet zo moeilijk Truus.
TRUUS Nou ik heb...
SJEF **(Onderbreekt haar)** Ik weet dat je de lagere school niet hebt afgemaakt, maar tellen zullen ze je toch bijgebracht hebben. Roep Boris, we beleggen een familievergadering.
TRUUS Ja. **(Truus naar boven)**
SJEF **(Tegen de zaal)** Zeg nou zelf, van zo'n mens word je toch helemaal tureluurs. **(Kijkt weer op het bankafschrift. Voor zichzelf)** Alsof die banken nog geen geld genoeg hebben... en maar plukken van een hardwerkende burger... toe maar, alsof het niks is. Maffiapraktijken !
BORIS **(Komt van boven, gevolgd door Truus)** Me-ma ze-zei dat we fe-fe-familiever-ge-gadering gaan hou-houden. Ne-nou, het zal me-me-mij ze-ze-zwaar be-be-nieuwen.
SJEF Ga zitten en klets niet zoveel.
BORIS Ik ze-zeg al ne-niets me-meer. **(Gaat zitten)**
SJEF Ik ben benieuwd. Ga zitten Truus.
TRUUS Ik blijf liever staan.
SJEF Zitten Truus.
TRUUS Ja. **(Truus gaat zitten)**
BORIS De Ne-Ne-Navo ve-ve-vergadert. Ne-nou... ste-ste-steek van we-wal geëerde ve-vader.
SJEF Hè jongen, hou op met je vervelende geintjes.
TRUUS Gaat het erg lang duren Sjef ?
SJEF Waarom ?

TRUUS Omdat ik met het eten bezig ben.
SJEF Dat eten moet nog maar even wachten. Wat ik te zeggen heb is heel belangrijk.

BORIS De-dat ze-zal dan de eerste ke-keer zijn dat jij iets be-be-belangrijks ze-zegt.

SJEF Geachte familieleden, familie Bruinsma is failliet.
BORIS Ze-zie je wel, ne-niets be-be-belangrijks, oud ne-ne-nieuws.
SJEF De vrouw des huizes heeft het gepresteerd om ons aan de rand van de afgrond te brengen.

TRUUS Bedoel je mij Sjef ?
SJEF Vandaag of morgen zullen de schuldeisers hier de deur platlopen en zullen we aan de bedelstaf geraken.

BORIS We-waarom pe-praat je zo offi-ce-cieel pe-pa ?
SJEF Omdat dit een officiële aangelegenheid is konijnkop.
BORIS De-dat lul-lul-laatste vond ik me-minder officieel als ik zo ve-vrij mag ze-zijn.

SJEF Kort en goed we hebben geen cent en staan dik in het rood bij de bank. We moeten iets doen.

BORIS Me-misschien kun je ke-ke-kinderbijslag aan-ve-vragen.
SJEF Als je geen betere oplossingen hebt, kun je beter je mond houden. Ik zei dus, we moeten iets doen.

BORIS Ja, de-dat zei je, de-doe dan ook we-wat.
SJEF Ik heb besloten werk te zoeken.
BORIS We-werk ???
SJEF Ja, je weet toch wel wat werk is ?
BORIS Ee-ee-eerlijk gezegd heb ik er geen er-ve-varing me-mee.
TRUUS Kan ik nu weer naar m'n eten Sjef ?
SJEF Hè Truus, heb je dan helemaal geen interesse wat hier in huis omgaat ? Ik probeer een oplossing aan te dragen voor onze financiële problemen en jij denkt aan je eten.

TRUUS Ja maar het staat op het vuur en als ik...
SJEF **(Onderbeekt Truus)** Mens, hou op met je gezemel alsjeblieft en luister.

BORIS En hui-huiver.
SJEF Wat ?
BORIS Lul-lul-luister en hui-huiver.
SJEF Ik ga dus werk zoeken. Waar is de krant ?
BORIS Oh... je ge-gaat ke-ke-kranten be-ze-zorgen.
SJEF In de krant staan doorgaans advertenties waarin mensen gezocht worden voor een baan. Dus waar is de krant ?
TRUUS Die hebben we niet Sjef.
SJEF Wat bedoel je met die hebben we niet ?
BORIS We he-hebben geen ke-krant.
SJEF Sinds wanneer hebben wij geen krant ?
BORIS Se-sinds de-drie we-we-weken.
SJEF En wat is hiervan de reden dan wel als ik vragen mag ?
BORIS Je had al me-maanden niet be-betaald.
SJEF Zo'n flutkrant was het niet waard om betaald te worden. Er stond nooit iets bijzonders in.

BORIS Dan ve-ve-vraag ik me af wat jij dan met de ke-krant me-moet.
SJEF **(Tegen Boris, terwijl hij een briefje van tien uit zijn zak pakt en dit aan Boris geeft)** Hier, loop eens naar de sigarenman op de hoek en haal een krant.

BORIS Ik de-dacht dat jij een ke-krant we-wilde.
SJEF Ja, voor de advertenties.
BORIS He-haal 'm de-dan ze-zelf.
SJEF **(Rukt hem het geld uit zijn hand)** Geef hier, maar denk maar niet dat ik ooit nog wat voor jou doe.

BORIS Dat de-deed je te-toch al ne-niet.
SJEF **(Ruikt)** Wat is dat voor eigenaardige lucht.
BORIS Ve-volgens mij ke-komt het uit de ke-keuken.
TRUUS **(Schrikt)** Ooohhh... m'n eten staat te verbranden !
SJEF Kun jij dan helemaal niets ?! **(Sjef kwaad door de gangdeur af om een krant te kopen)**

BORIS Me-maak je niet druk me-ma. Jouw me-maaltijden zijn ne-nooit geweldig ge-we-weest, misschien dat ze aa-aangebrand wel sme-sme-smaken. **(Truus rent naar de keuken. Boris pakt de verrekijker, loopt naar het raam en kijkt naar buiten)** Ze-zou je ze-zo'n ve-vervelende hoteme-me-toot ne-niet ?! **(Roept)** De-doe die ge-gordijnen o-o-open, anders ze-zal ik eens effe be-bij je lul-lul-langs ke-komen ! **(Legt na enkele ogenblikken de verrekijker weg en gaat naar boven)**

EEF **(Kijkt om het hoekje van de tuindeur naar binnen. Komt samen met Oom Frits de kamer in. Frits draagt twee zware koffers)** Ik zal je vertellen Frits, ons bezoek zal inslaan als een bom. Misschien was het beter geweest als we van te voren hadden gebeld. Welnee. Onverwacht bezoek is het leukste bezoek zeg ik altijd maar. Zo, zet de koffers daar maar neer darling. **(Frits zet de koffers neer)**

FRITS Misschien herkent je nicht je wel helemaal niet.
EEF Natuurlijk herkent ze haar tante Eef nog. Stel je voor zeg !
FRITS Maar ze was nog een kind toen je naar Canada bent geëmigreerd en je hebt haar sindsdien niet meer gezien.

EEF Desondanks is ze haar tante Eef niet vergeten en herkennen zal ze me zeker.

FRITS **(Kijkt om zich heen)** Ik vraag me af of er wel iemand thuis is ?
EEF Natuurlijk is er iemand thuis darling, de tuindeuren stonden immers open.

FRITS **(Ruikt)** Wat ruikt het hier eigenaardig.
EEF Het schijnt dat nicht Truus zeer voornaam getrouwd is. Tenminste dat schreef haar moeder destijds. Een man van de wereld, die bovendien op weg was een schitterende carrière te maken.

FRITS **(Kijkt om zich heen)** Aan het interieur zou je het anders niet zeggen. Goeie genade wat een rotzooi.

EEF Een man met zo'n maatschappelijke positie heeft geen tijd voor luxe Frits. Die man denkt natuurlijk alleen maar aan werken. Bovendien zijn mensen van dergelijk kaliber zelden thuis. Die rennen van de ene party naar de andere en hebben daardoor weinig gelegenheid aandacht aan hun interieur te besteden.

FRITS Ons interieur is van een geheel ander gehalte.
EEF Jij hebt dan ook geen carrière gemaakt darling. Zo en weet je wat we nu doen ? We gaan op de bank zitten en wachten tot de familie komt. **(Gaan zitten. Na enkele ogenblikken is er enig gestommel achter het toneel te horen)**

FRITS Volgens mij komt er iemand aan.
EEF Let op, het zal inslaan als een bom.
BORIS **(Komt van boven en ziet het tweetal zitten)** Ke-krijg ne-nou de pe-pest.

FRITS **(Tegen Eef)** Is dat die carrière-maker ?
EEF Volgens mij wel.

BORIS Ne-neem me ne-niet kwe-kwe-kwalijk, me-maar eh...
EEF **(Staat op)** Dat is een verrassing hè ?
BORIS Dat ze-zal nog me-moeten be-be-blijken.
EEF **(Steekt haar hand uit)** Ik ben tante Eef.
BORIS **(Verbaasd)** We-wie ?
EEF En dit is oom Frits. **(Frits is eveneens opgestaan en geeft Boris**

BORIS een hand)
FRITS He-hallo Fe-Fe-Fred.
BORIS Frits. Mijn naam is Frits... **(Met nadruk)** OOM Frits
EEF Dat is de-dan je-jouw pe-probleem.
BORIS **(Kinderachtig)** Zo... en waar is mijn kleine nichtje ?
EEF **(Verbaasd)** We-wie ?
BORIS Ik heb haar voor het laatst gezien toen ze zo klein was. **(Geeft met haar hand een afmeting aan die niet verder reikt dan haar knie)**
EEF **(Boris bukt zich tot op de kniehoogte van Eef en zegt dan met zijn blik op de hand van Eef)** Gut, ze-zo ke-klein ?
BORIS Ze zal in die vijfendertig jaar dat ik haar niet heb gezien wel gegroeid zijn.
EEF De-dat hoo-hoop ik wel ve-voor d'r. Ze-zou niet be-best we-wezen.
BORIS Nou, waar is ze ?
EEF Me-mens, waar he-heb je het o-o-over ?!
BORIS **(Geeft weer de afmeting tot haar knie aan)** Mijn kleine nichtje Truus.
EEF Oh... de-die. Ja, de-die is inderdaad een st-st-stukje ge-groter ge-gegroeid.
BORIS Ik verheug me er toch zo op om haar weer terug te zien.
EEF Ik be-betwifel of dat we-we-wederzijds is.
BORIS **(Komt uit de gang met een krant en ziet de visite)** Verrek, een inval. **(Tegen Eef en Frits)** Maak geen stennis, ik betaal alles. Ik ben op dit ogenblik een beetje krap bij kas, maar we zullen het zeker eens worden.
SJEF Dit ze-zijn te-tante Ee-Eef en o-o-ome Fe-Fe-Fred.
BORIS Frits. Mijn naam is Frits.
FRITS Hè me-man, wat me-maakt dat ne-nou uit.
BORIS **(Tegen Sjef)** En wie bent U als ik vragen mag ?
EEF Wie ? Ik ? **(Neemt Boris terzijde)** Wie zijn die wassen beelden ?
SJEF Fe-Familie van me-ma.
BORIS **(Verbaasd)** Familie van ma ???
SJEF Ze he-hebben me-ma nog ge-ke-kend toen ze lul-lul-lilliputter was.
BORIS Toen ze wát was ???
SJEF Je-ja, **(Geeft afmeting tot kniehoogte aan)** ze-zo ke-ke-klein.
BORIS **(Tegen Sjef)** Ik ben tante Eef en dit is oom Fred.
EEF Frits. Mijn naam is Frits.
FRITS **(Verbaasd)** Jullie zijn familie van... ?
SJEF **(Kinderachtig, alsof ze tegen een baby praat)** En waar is mijn kleine Truusje dan ?
EEF De-die is in de keu-keuken be-bezig met het be-be-bluswerk.
BORIS **(Tegen Sjef)** Maar nu weten we nog altijd niet wie U bent ? Bent U ook familie ?
EEF He-helaas we-wel.
BORIS Bruinsma. Sjef Bruinsma, de man van Truus.
SJEF **(Voor zichzelf)** Mijn hemel.
FRITS **(Zeer verrast)** Ooohhh... wat éinig ! Je schoonmoeder heeft zoveel goeds over je geschreven.
EEF **(Verbaasd)** Mijn schoonmoeder ???
SJEF De-dat lul-lijkt me ste-ste-sterk.
BORIS Je schoonmoeder schreef destijds, die man is voor mijn Truus een lot uit de loterij.
EEF Dat ke-ke-klopt... een ne-ne-nood-lul-lot.
BORIS Hou even je vervelende waffel, wil je ?
SJEF **(Tegen Sjef, met een gebaar naar Boris)** Maar wie is dan deze alleraardigste jongeman ?
EEF Deze **(Met nadruk)** alleraardigste jongeman is onze zoon Boris.
SJEF

BORIS (Wijst op de beide koffers) We-wat zit er in die ke-ke-koffers ?
FRITS Onze bagage.
BORIS We-we-waarvoor ?
EEF We zullen ons toch een keer moeten verkleden nietwaar. We kunnen moeilijk veertien dagen lang hetzelfde kloffe aanhouden.

SJEF Veertien dagen ??? Wil je zeggen dat... ?
EEF We zijn twee maanden over uit Canada. We hebben net drie weken bij de zuster van oom Frits gelogeerd en nu zijn jullie aan de beurt. Veertien onvergételijke dagen.

BORIS Me-mijn he-hemel !
SJEF (Verbaasd) Veertien dagen ???!!!
EEF (Tegen Frits) Wat zei ik ? Als een bom !
FRITS (Voor zichzelf) Die indruk krijg ik anders niet.
TRUUS (Komt uit de keuken) Het eten is mislukt.
BORIS Dat is in de-dit huis geen be-be-bijzonderheid.
TRUUS (Ziet de visite) Oh, neem me niet kwalijk. (Wil weer naar de keuken)

SJEF Truus.
TRUUS Ja Sjef ?
SJEF Je hebt bezoek.
TRUUS Wie ? Ik ?
BORIS Te-tante Ee-Eef en o-o-ome Fe-Fred.
FRITS Frits. Mijn naam is Frits.
BORIS (Geïrriteerd) Je-ja, de-dat we-weet ik nu onder-he-hand wel !
EEF Mijn kleine Truusje ! Darling !
TRUUS (Tegen Sjef) Wie is deze vrouw Sjef ?
EEF (Spreidt haar armen) Kom in mijn armen... mijn kleine darling, mijn sweetheart !

TRUUS Huh ? (Aangezien Truus geen aanstalten maakt naar tante Eef toe te gaan, geeft Boris haar een korte duw. Truus maakt een hink-stap-sprong en valt in de armen van tante Eef, die haar onmiddellijk plat lijkt te drukken)

BORIS On-ste-stuimig is ze we-wel.
EEF (Laat Truus los) Is dit even een verrassing, of niet ?
TRUUS Ja... nogal.
SJEF Dit is tante Eef.
TRUUS Wie Sjef ?
BORIS Uit A-A-A-me-merika.
FRITS Uit Canada.
BORIS Gut me-man, lul-lul-leg toch niet op alle se-se-slakken zou-zou-zout.
SJEF Tante Eef uit Canada.
TRUUS (Tegen Sjef) Maar ik ken helemaal geen tante Eef Sjef.
BORIS Me-maakt geen donder uit me-ma. Ze be-blijven ve-veertien dagen dus je hebt te-te-tijd genoeg om ke-kennis te me-maken.

EEF (Tegen Truus met een gebaar naar Frits) En dit is je oom Frits.
FRITS (Steekt zijn hand uit. Truus legt haar hand in de zijne en trekt deze dan heel snel weer terug) Dag Truus, blij kennis met je te maken.

TRUUS Ja... daag.
BORIS En ze be-blijven ve-veertien dagen lul-lul-logeren. Fe-fijn hè me-ma ?
SJEF (Tegen Eef en Frits) Zeg ik wil niet vervelend zijn, maar het komt nogal eh... nou ja... we zitten de komende veertien dagen wat eh... wat krap in de tijd.

EEF Geen enkel probleem. Wij kunnen ons heel erg goed zelf vermaken hoor. Nietwaar Frits ?

BORIS (Voor zichzelf) Ne-nou, dat is de-dan ge-re-regeld.
EEF Als we zo af en toe eens een dagje gebruik van je auto mogen maken zijn wij dik tevreden.

TRUUS Sjef heeft geen auto.
EEF **(Verbaasd)** Geen auto ???
SJEF Staat in de garage... servicebeurt.
TRUUS Maar Sjef wij hebben toch...
SJEF **(Onderbreekt Truus)** Moet jij niet naar het eten kijken Truus ?
BORIS Dat he-heeft geen enkele ze-zin, het he-hele ze-ze-zaakje is ve-ve-verbrand.
EEF Zo en nu gaan we eerst de koffers uitpakken en dan gaan we gezellig bijpraten. **(Tegen Truus)** Waar moeten we heen ?
TRUUS Wat ?
EEF Waar is onze kamer ?
TRUUS Dat eh...
EEF Ach, doe maar geen moeite, we vinden hem zelf wel. Zo groot lijkt het huis me nu ook weer niet. Ga je mee Frits ? **(Frits pakt de koffers. Tegen Frits)** Wat zei ik Frits ? Als een bom. **(Frits en Eef naar boven)**
SJEF **(Verbaasd)** Krijg nou wat.
TRUUS Wie zijn deze mensen Sjef ?
BORIS Te-tante Ee-Eef en o-o-ome Fe-Fe-Fred.
TRUUS Maar ik ken die mensen helemaal niet.
SJEF Het is anders wel familie van je.
TRUUS Van mij Sjef ?
BORIS Gut me-ma, ik we-wist niet dat jij zo ke-klein **(Geeft met zijn hand een afmeting op kniehoogte aan)** geweest be-bent.
TRUUS Maar wat willen die mensen van ons Sjef ?
SJEF Ze blijven logeren.
TRUUS Logeren ? Hier ?
SJEF Veertien dagen.
TRUUS Maar Sjef... **(Boris pakt de verrekijker, loopt naar de tuindeuren en kijkt naar buiten)**
SJEF Jij hebt ze uitgenodigd dus jij verzorgt ze maar.
TRUUS Uitgenodigd ? Ik Sjef ?
SJEF Het is jouw familie, dus jij houdt ze maar bezig.
TRUUS Maar wat moet ik dan met ze doen Sjef ?
SJEF Weet ik het, ga een dagje apies kijken in Artis voor mijn part.
TRUUS Ja maar Sjef...
SJEF Nou, parachutespringen dan als je dat leuker lijkt, als je mij maar niet voor de voeten loopt.
TRUUS Parachutespringen ? Maar dat heb ik nog nooit...
SJEF **(Onderbreekt Truus)** Heb toch niet altijd commentaar mens ! Ga liever kijken wat die familieleden uitspoken daar boven.
TRUUS Ja... daag. **(Truus gaat naar boven)**
SJEF **(Ziet Boris voor de tuindeuren staan)** Wat sta jij daar nou door die verrekijker te loeren ?
BORIS Ik be-bestudeer de ve-ve-vogels.
SJEF Ach man, je kunt nog geen kraai van een ooievaar onderscheiden.
BORIS Dat ke-klopt, de-daarom be-be-stu-stu-studeer ik ze o-o-ook.
SJEF Volgens mij sta je naar die troel van de overkant te loeren. **(Sjef loopt naar Boris en pakt hem de verrekijker af)** Laat mij eens even kijken, ik ben gek op vogels. **(Hangt de verrekijker om zijn hals. Kijkt door de verrekijker)**
BORIS Ve-vies oud ke-ke-kereltje.
SJEF Ik zie niets, de gordijnen zitten dicht.
BORIS **(Schijnheilig)** Me-meen je dat ne-nou ? Nou de-dat moet dan aan jou lul-liggen. Als ze me-mij ze-ziet doet ze de ge-gordijnen altijd we-we-wagenwijd open. **(Boris gaat naar boven)**
SJEF **(Kijkt nog enkele ogenblikken, gaat dan zitten en slaat de krant open. De verrekijker nog altijd om zijn hals)** Nou, eens

even kijken. **(Bladert door de krant)** Ah, hier... de advertenties. **(Leest aandachtig. Staat vervolgens op, pakt een pen en kruist een aantal advertenties aan)** Wat heb ik gezegd, de banen liggen voor het opscheppen. **(Er wordt aan de voordeur gebeld)** Wat nou weer ? **(Staat op en gaat naar de gang. Komt even later terug met Anja)** Zo, kom binnen en zeg wat je op je hart hebt.

ANJA Het gaat over je zoon.
SJEF Wat heeft hij nou weer aangericht ?
ANJA Ik vraag me werkelijk af wat voor soort opvoeding hij heeft genoten.
SJEF Dat vraag ik me al jaren af. Maar voor de opvoedkunde moet je bij mijn vrouw zijn, ik weet van niets.

ANJA Heeft die knakker eigenlijk niets te doen ?
SJEF Genoeg... maar hij kan niets.
ANJA Als deze praktijken niet ogenblikkelijk ophouden, zal ik hem eens een lesje leren.
SJEF Doe geen moeite, dat probeer ik al jaren en tot nu toe zonder resultaat.

ANJA Ik voel mij zeer gestoord in mijn privé-leven.
SJEF Ik ben bang dat je dat even moet uitleggen troel.
ANJA Ten eerste ben ik geen troel en ten tweede heb ik er genoeg van dat je zoon mij constant met een verrekijker staat te beloeren.

SJEF **(Gespeeld verbaasd)** Wie ? Boris ?
ANJA Hoe hij heet weet ik niet, maar als dat geloer niet ophoudt, ben ik genoodzaakt stappen te ondernemen.
SJEF Tut, tut, tut schoonheid, we gaan toch niet dreigen hè ?
ANJA Ik kan niet voor het raam verschijnen of die bokkepoot staat door die verrekijker te loeren. Vind jij dat normaal ? Nee toch zeker hè ? Ik kan toch moeilijk m'n hele leven overdag de gordijnen dichthouden.

SJEF Weet je wat ? Ik zal Boris even roepen, dan kan hij het zelf even uitleggen. **(Wijst op een stoel)** Maak het je intussen gemakkelijk meid. **(Anja blijft staan en Sjef loopt naar de deur van de bovenverdieping en opent deze. Overdreven aardig)** Ach zoon... zou je even beneden willen komen ? **(Tegen Anja)** Hij zal zo wel komen. Wil je intussen wat drinken mop ?
ANJA **(Kort)** Nee, dank je.
SJEF De jeugd van tegenwoordig hè... niets dan flauwekul in hun hoofd.
BORIS **(Komt van boven)** We-wat is er van je de-de-dienst pe-pa ?
SJEF **(Wijst naar Anja)** Dit is de overbuurvrouw en die heeft je wat te zeggen. **(Tegen Anja)** Ga je gang schat, maak van je hart geen moordkuil.

ANJA **(Tegen Boris)** Moet jij eens even heel goed naar mij luisteren broekmans, ik zou je dringend willen verzoeken ogenblikkelijk op te houden met voortdurend met een verrekijker naar mij te kijken.
BORIS We-we-wát ?
ANJA Ik ben duidelijk genoeg geweest, denk ik zo.
BORIS Ach me-mens, je ke-kletst uit je ne-ne-nek.
ANJA Pardon ?!
BORIS Ik heb ge-geeneens een ve-ve-verrekijker en boven-de-dien heb je de ge-gordijnen altijd de-dicht, dus je kunt helemaal niet zien wat ik de-de-doe.

ANJA Ik ben toch niet gek ?
BORIS Me-medisch ad-ve-vies geef ik ne-niet.
ANJA Wil jij beweren dat jij helemaal geen verrekijker hebt ?
BORIS Daar ke-komt het we-wel op ne-neer ja.
ANJA **(Wijst op de verrekijker die nog altijd om Sjef zijn hals hangt)**
BORIS En wat is dat dan, als ik vragen mag ?
BORIS Als ik me-mij niet ve-vergis is dat een ve-ve-verrekijker.

ANJA Nou dan !
BORIS He-hangt die se-soms be-bij mij om m'n ne-ne-nek ?
ANJA Nee, bij je vader.
BORIS Ne-nou, we-wat zeu-zeu-zeur je dan, dan me-moet je bij hem ze-zijn. **(Boris gaat naar boven)**
ANJA Hier hoor je meer van buurman ! **(Gaat woedend af, Sjef in verbazing achterlatend)**
SJEF **(Met een blik op de deur naar boven)** Zou je zo'n kinkel niet ! **(Neemt kwaad de verrekijker van zijn hals en zet deze weg. Denkt na)** Eh... o ja, de krant. **(Gaat zitten en controleert wat hij heeft aangekruist. Staat dan op, loopt naar de deur van de bovenverdieping en opent deze. Roept)** Truus ! Boris ! **(Sjef ijsbeert door de kamer in afwachting van Truus en Boris)**
TRUUS **(Komt van boven, gevolgd door Boris)** Had je geroepen Sjef ?
SJEF Wat doen die Canadezen ? Ze zitten toch niet met hun tengels aan m'n spullen hè ?
BORIS Ach me-man, je he-hebt helemaal geen spe-spe-spullen.
SJEF **(Houdt dreigend zijn wijsvinger onder de neus van Boris)** Met jou reken ik straks af vriend !
BORIS Ne-nou, je de-doet me-maar we-wat je ne-niet lul-laten ke-kunt.
SJEF Ga zitten en luister. **(Truus en Boris gaan zitten)**
TRUUS Wat is er aan de hand Sjef ?
SJEF Effe rustig Truus, niet zo dringen.
TRUUS Oh...
SJEF Luister.
BORIS De-dat heb je ne-nou al te-te-twee keer gezegd, ge-ga nou eens verder me-man.
SJEF Ik heb werk gevonden.
BORIS Me-mijn hemel, de-dat mag wel in de ke-krant.
TRUUS Werk Sjef ?
SJEF Hè mens, vraag toch niet zoveel ?
TRUUS Ja... goed.
SJEF **(Slaat de krant open)** Ik heb alle advertenties doorgespit en er zijn er een paar bij die me wel aanstaan. Luister. **(Leest voor)** Gezocht, hulp in de huishouding... en hier, gevraagd iemand voor licht huishoudelijk werk... en deze, gevraagd iemand die kleine klusjes in de huishouding wil opknappen. **(Kijkt triomfantelijk naar Truus en Boris)** Nou, wat zeggen jullie er van ?
BORIS **(Verbaasd)** He-huis-hou-houdelijk we-werk ???
SJEF Ja, is dat zo vreemd ?!
BORIS Ach me-man, je hebt niet eens een se-se-schort.
SJEF De financiële situatie dwingt ons om alles aan te pakken wat zich aanbiedt.
TRUUS **(Verbaasd)** Maar Sjef... jij hebt nog nooit iets in het huishouden gedaan. En nu wil je bij anderen...
SJEF **(Onderbreekt Truus)** Mens, wat bazel je nou toch ?!
TRUUS **(Verbaasd)** Jij als huishoudelijke hulp ???
SJEF Ik ??? Welnee mens, jij natuurlijk !

DOEK